

י' י' ח' (תל"ז)

א. בפרק הזה -כברנו מקומותה היטירה בכתביו הקדש - פסוקים בנו"ם בוצרת הקב"ה -
"ככל העוני נמלים שוגוח".
ב. שוג חילתו למפרשים בפירוש הקבלה שבפסוקיהם. הסותה.

מלכיהם : בסודם : במחילה כטהיה הדבר
סוד אצלם ("ויענו את טעם במרמה") לא
 היה על פָי עזחי ואחר כך בקהלם כאמר
 דקהלו ויבזאו אל העיר בטח ויחרגו אח צד
 זכר טאמרו טענו זה להציג כבודי ("...
 הצעודה יעשה אח אחוננו") – לא היה זה
 דברם כי

לכבודו ז' אַרְוֹהָ אַפְּסָם: וַיֵּשׁ הַבְּדָל בֵּין אֶפְּזִיכְּן עֲבָדָן
שָׂאֵךְ הַוְּאַקְזִינָּךְ עַל מִשְׁתָּחָא כְּכָבְדוֹן וְעַבְדוֹן
אַמְּנִיעָא ז' טוֹלָחָ חֲרוּבוֹן גַּם עַל מִלְּסָלָה מְסָלָה
עַד מְעֻוָּבָר בְּלַגְבְּנָל. וְגַנְגַּז סְכָם חַיָּה אַיְלָה
אַגְּזָנִי סְכָם = עֲבָרָה.

2. בינו סוגי אורות הקבלת השוגדים יס להבדין בפרקנו בז' טנ' אלת' מה בין שניות השיטות הפרטניות האליה ומה יס לומר לזכומה של כל אותן מהן במליח שוגדים.

ט'ז ב'

יא. אָמַרְתִּי לְגֹפֵן עִירָה
וְלִשְׁרָקָה בְּנֵי אֶחָדָה

יב. לֹא יִסּוּר טָבַט מִיהָזִידִי
וּמִחֻּקָּק מִבֵּין רַגְלֵינוּ

כ' יו. תְּהִלֵּינָה לְדָרָא יְזָמָךְ
וּלְקַדְקַד נְזִיר אֲחִינוּ.

1. ו' בסודם אל תבוא נפשי
בקהלם אל חזר כבוד'
2. ז' כי באפם הרגנו איט
וברצונם עקרו סור
3. ח' זו במקרא יאכל עד
ולערם יחלם טל

מה הבדל בין שני הסוגים הללו? הaba דוגמאות נספנות מתחום פרטנו לכל אחד משני הסוגים הנ"ל?

בדברי יעקב אל כל בניו ירמז גם (או רק) לעתיד שבתו. החוקר בנו יעקב בספרו Genesis קובע: "סונגים דבריו יעקב אל יוסף (כ"ג – כ"ו) מדבריו לכל יתר בניו. כי כאן ידבר דק על האיש יוסף ולא – בדרכו – על עתיד שבתו".

ג-ג ראיון ג

xx. אגדת נזקן מה תזכיר בחוספה מלחת "אחת"? מה שיכר ליחסך הריאשונה של פסוק ד' כדי לארכות?

xx. 3. מה זו מלות היחס שיש לדען להוציא לפניו מושבך ייחר' בפסוקים אלה?

xx. מהי כוונת הכתוב בחזרתו שלט פומיה על הפעל מושך "שחר" בפומיה? י"ג. 4. וע' ריש"ז ד"ה יתר טאת; ד"ה יתר עז; ד"ה פחד;

5. רמב"ן ד"ה פחז כמ"מ עד "זוהיה ראווי להיות" ראכ"ע פחז עד "זוהיה ראווי להיות"

כ. זט פרש אח דבריו "ויתחן שרוא המור מז חפוזן"
הבא דוגמאות נסוטות לתוכעה זו

ח' א' א' חללה יוציא עלה.
ח'זקוגי: חללה אותו טולה על יצועי, דהיינוו אתה בעצטן, שבאותו שם
ירדן מסדרותן ונעשה: ולו ואבדה ממד הבכורה ורמלבות. ד"א: היה אימר זר

ירידת מקדושון ונישולו אל החם. ו' פאכין מדר ל' קשות; שהר' פירושין לאשפדים, כלומר: אל החם. ו' פאכין מדר ל' קשות; שהר' פירושין לאשפדים, אמר בסטמץ פסוק בהתחנוק לטעני פרושין.

- העתקאת פוניטוינו מילוטינו של אחד מפирוטים האלה?
- מה הן הולוטויו מעבר כזה מגוון שגי לגודל שליטי כמי שימצנו
- הן מציגו עוד בפרקנו מעבר כזה מגוון שגי לגודל שליטי כמי שימצנו